

- володіти основами ринкової економіки і економічної стратегії, економічним мисленням, здібністю до ділового спілкування, підприємництва та комерційної діяльності;

- володіти навичками виховної та організаторської роботи.

Отже для досконалого функціонування енергетичних підприємств, важливим буде створити комплекс дій спрямованих на регулювання виробництва та усунення збоїв і перешкод, що виникають у роботі та здійснювати їх шляхом прийняття адміністративно-управлінських актів керівником, проведення спеціальних організаційних заходів.

ІНФОРМАЦІЙНІ КОМУНІКАЦІЇ В УМОВАХ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ

Саєнко О.І.

Науковий керівник – Гайдученко С.О., д-р держ. упр., професор

Стрімкий розвиток інформаційного суспільства України зумовлює значний розвиток системи електронного урядування, що суттєво загострює проблему формування відповідного інформаційно-комунікаційного середовища. Адже саме інформаційно-комунікаційне середовище науковці відносять до елементів об'єктивного рівня управління разом із особливостями матеріального середовища, структурно-функціональної організації, якістю технологій, рівнем документального обороту та системи зворотного зв'язку тощо.

Аналіз низки публікацій щодо розвитку системи електронного урядування в Україні [1, 2] свідчить про недостатність розробленості організаційних аспектів її (системи) інформаційно-комунікаційних процесів. Наприклад, поза увагою державної інформаційної політики [3] наразі залишаються соціокультурні аспекти інформаційно-комунікаційних процесів електронного урядування, які стають критичними в сучасних умовах України, оскільки саме вони конкретизують національну ідею через ціннісні орієнтири її (України) розвитку.

Згідно Концепції розвитку електронного урядування в Україні, електронне урядування – це форма організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій для формування нового типу держави, орієнтованої на задоволення потреб громадян [3]. За цих умов цілком очевидною стає необхідність формування відповідного соціокультурного середовища не тільки в органах публічної влади, а й в інформаційному суспільстві, для забезпечення необхідного електронному урядуванню рівня інформаційних

комунікацій. Актуальність вище означених аспектів в умовах електронного урядування пояснюється теорією соціолога П. Сорокіна, який стверджує, що “структура соціокультурної взаємодії має три аспекти, які нерозривно зв’язані між собою, це: особистість як суб’єкт взаємодії; суспільство як сукупність взаємодіючих індивідів з його соціокультурними відносинами та процесами; культура як сукупність значень, цінностей та норм, якими володіють взаємодіючі особи, та сукупність носіїв, які об’єктивують, соціалізують та розкривають ці значення. Жодний із виокремлених компонентів цієї нерозривної тріади (особистість, суспільство та культура) не може існувати поза двома іншими” [4, с. 218].

Саме відповідальність за рівень управління в державі відрізняє державних службовців від інших соціально-професійних груп і потребує пильної уваги держави та громадянського суспільства з тим, щоб спіпали їхні ціннісні орієнтири подальшого розвитку системи електронного урядування. Кінцева ціль такого підходу – щоб рівень комунікацій держави зі суспільством дорівнював повній довірі. До цієї цілі мають прагнути державні службовці, щоб відповідати вимогам своїх роботодавців-громадян.

1. Інформаційні технології як фактор суспільних перетворень в Україні : зб. аналіт. доп. / за заг. ред. Д. В. Дубова. – К. : НГСД, 2011. – 96 с.

2. Клімушин П. С. Електронне урядування в інформаційному суспільстві : монографія / П. С. Клімушин, А. О. Серенок. – Х. : Магістр, 2010. – 312 с.

3. Концепція розвитку електронного урядування в Україні : схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2010р. №2250-р. – Режим доступу: zakon2.rada.gov.ua/laws/show/537-16

4. Сорокин П. А. Человек. Цивилизация. Общество / П. А. Сорокин. – М. : Политиздат, 1992. – 543 с.

ТЕРИТОРІАЛЬНА ГРОМАДА ЯК ОБ’ЄКТ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ

Мударісова А.Ф.

Науковий керівник – Гайдученко С.О., д-р держ. упр., професор

Державна політика відіграє надзвичайно важливу роль у суспільному житті. Вона прагне швидко виявити загальні соціальні проблеми, проаналізувати їх, щоб визначити причини їх виникнення, визначити їх складність, неузгодженість і знайти рішення для них. Держава ніколи, навіть у тоталітарних формах існування, не брала на себе усіх функцій суспільства і не здатна була монополізувати їхнє здійснення. Коло функцій, здійснюваних суспільством, значно ширше, багатше, змістовніше і є принципово іншим за своєю сутністю і призначенням, ніж